

Willy Brandt heldur fyri vist, at

Tað verða 10 lond í Felagsmarknaðinum

**Toppfundur verður í París um Felagsmarknað-
arviðurskiftini, har væntandi bæði umsøkjara-
londini og limalondini verða umboðað. Um
Felagsmarknaðin skrivar Willy Brandt, sam-
veldiskanslari:**

Flestoll eiga at vita, at eg av fullum huga fyri eini viðkan av Europeiska Felagsmarknaðinum. Og júst í dag kenni eg meg vísan í, at flestar europeiskar tjóðir ganga inn fyri somu hugsjón.

Hugsjón mín, í hesum fari er, hvussu vit í Europa fáa besta úrslitið fyri vælferð og friði. Spurningurin er eisini: ber til at gera so, tá lond hvør í sínum lagi royndu hetta?

Eg kenni viðurskiftini

Tað, sum eg svari upp á egnu spurningar mínar, er á einum tryggum grundarlagi, tá eg sjálvur kenni viðurskiftini.

Eg haldi, at felagsskapurin EF higartil við teim seks limalondunum, hevur roynt so mik ið væl, at ein hevur havt varambúrðir hevur verið, og eg haldi eisini, at felagsskapurin hevur gjørt sít til, at vart hevur kunnað verið um friðin í Europa.

Týskland og Frakland eru vörðin tvey lond við góðum vinarlagi millum sín. Tann, sum minnst aftur á søguna, og hevur ikki gloymt seinna heims bardaga, veit, hvat hetta kom at týða fyri Europa. Tá byrjað varð fyri umleið 20 árum síðan at savna Europa, var tað við tí í huga, at framtíðin fyri fólk, ið hevði verið í tvíningum, skuldi verða knýtt saman. Í staðin at gera alt til eina kapping millum fólk, skuldi verða farið soleiðis fram, at eitt samanhald um fremstu áhugamál fólksins, skuldi verða aðalkátturin.

Á slíkan hátt skuldi verða framfarið og á sama hátt skal verða gjørt í dag, at fremja áhugamál fólksins í einum felagsskapi.

Linni

Samanhaldið hevur sýnt virði, í fyrsta lagi, at figgiarligu viðurskiftini eru bött. Í øðrum lagi, at stríð er fyri linna og samstarvi. Tað skuldi verið lætt at skilt, hvat eg í hesum hugsi um. Lat verða lagt aftrat: Stríð hjá stjórn minari í Vesturtýsklandi, til tess at fáa bestu viðurskifti við Eystureuropa, vildi ongan frama vunnid, um ikki felagsmarknaðurin hevði ikki gjørt sít til.

Stutt eftir at eg var vörðin samveldiskanslari, fór eg til Haag, har hildin varð fundur. Hetta var í desember í 1969. Á hesum fundi varð talað um nógvar spurningar, eitt nú, hvussu ein møgulig viðkan av felagsmarknaðinum kundi verði framd.

Seinni varð eisini fingin semja um, at eitt betri uttan-

Willy Brandt — væntar eina viðkan av felagsmarknaðinum.

rikispolitiskt samstarv kundi verið fram í felagsmarknaðarlondunum.

Í næstum verður aftur hildin ein vestureuropeiskur toppfundur. Hann verður í París.

DRONGURIN, IÐ HVARV

Johnsigurd Johannesen týddi

1. PARTUR

Í árinum 1932 í USA fór fram hending, ið fekk amerikanska fólk, á gos. Sonur Charles Lindberg, ið var fyrstur at flúgva yvir Atlantshavið, varð rændur og seinni funnin deyður. Hendingin fekk eisini ein tætt í kriminalsøgu amerikanna.

—o—

Stór skógoki eru gird um býin Hopewell í statinum New Jersey USA. Nakrir eru hovuðsvegirnir sum ganga gjøgnum skógin, men eisini eru smærri vegir við síðuna av hovuðsvegnum, sum eru smalir og hvørva at enda í skógarmyrkrinum.

Í hesum veldiga skógoki er ein vegur, kallaður Featherbed Lane. Í øllum tí stilla demum, sum hevur lagt seg, stendur eitt stórt hvítt hús, bygt um nýársleitið 1932.

So skjótt húsin vórðu liðug, fluttu eini múgvandi hjún inn hagar. Tey áttu ein lítlan son, ið var næstan 2 ára gamalur. Eisini høvdu tey húshjálpin við sær í nýggju húsin.

Spurt kann verða, hví tey vórðu hugað at búgva so langt frá øllum fólk, men tey vildu hava frið og ynsktu onki samband við onnur menniskju.

Maðrin, sum átti húsin, var ungur, men hann varð vörðin kændur, sum tann fyrsti, ið fløg yvir Atlantshavið Charles Lindberg.

Týsdagurin hin 1. mars í

1932 var sum allir aðrir dagar. Húshjálpin Betty Gow hevði lagt hin lítla Charles Lindberg til songar kl. hálvum átta, og lat gluggan, sum hevði staðið opin, aftur. Frú Lindberg kysti tann lítla sonin góða nátt, og síðan varð ljósið sløkt í kammarinum.

Charles Lindberg kom heim klokkan átta og síðan fóru húsfólkini til borðs at eta døgurða.

Meðan kaffikoppurin varð drukkin hoyrdist eitt ljóðið ljóð, ið fekk órógv á húsfólkini. Men veðrið uttanfyri leikaði í, so tey hildu tað bert vera eina grein á trænum, sum var brotnað.

Áðrenn tey fóru til songar um kvöldið fór húshjálpin inn at vita um tann lítla drongurin svav. Hon fór spakuliga við hurðini og kagaði Men ongin drongur lá í songini.

Húshjálpin gjordist, sum vera man, illa við og lítla lotu seinni kom rættiligur ótti á foreldrini: Drongurin var rændur.

Við ta tómu songina lá ein brævbjálvi. Í hcnun var eitt pappir. Tað varð skilgt, at tann, ið hetta hevði skrivað, var ikki konur við móðurmálið, hópurin av stavivillum vóru.

Pappirinum stóð skrivað:

25.000 í 20 dollar seðlum, 15.000 í 10 dollarseðlum og 10.000 dollar í 5 dollarseðlum.

Um nakrar dagar fáa tygum at vita, hvar peningurin skal verða

latin. Vit ávara tygum um at leita til lögrelvuna. Vit skulu ansa væl eftir dronginum og kennimerkið á brøvum okkara er undirskriftin og trý hol.

Niðri undir skrivaðu orðunum vóru nakrir ringar í geometriskum sniði og síðan vórðu 3 hol í pappirið.

Charles boðaði beinan vegin lögrelvuni frá hendingini, og stutt eftir hoyrdust andskremuligir lúðrar koma nærri og nærri býnum Hopewell.

Tiðindini bórast bløðum og útvarpi við orðunum *litli sonur Lindberghs er rændur*. Men í teirri lotuni, at hesi tiðindi bórast var ongin vitandi um at hetta skuldi gerast slík renning í kriminalsøguni, sum fáur hevur gott at minnst aftur á.

Lindberghsmálið sum renning in av tí lítla dronginum varð kallað, gjordist mikilið tilfar hjá bløðunum í næstu framtíð. Slíkar hendingar høvdu verið áður, men eitt var vist, og tað var at í hesum máli fóru flestoll at hava áhuga fyri.

Charles Lindbergh var vörðin vel umtóktur av flogferð sinari og tá ið hann gifti seg við *Onnu Morrow*, ið var dóttur ein kendan diplomat, gjordist hetta ársins brúdleyp, og blaðmenn og myndamenn fingi úr at gera.

Ein tíð var nú liðin, síðan tey giftust, men tað, at sonur teirra var rændur fór at hava við sær júst somu viðurskifti, sum ta ferðina.

Men Charles saman við familju sinari ynskti frið, tí tað var skilgt, at hann var í miklum trupulleikum.

Lögrelvan kom upp í leikin og gjordi gjølligar kanningar. Undir glugganum, har barnið varð rænd, vórðu funnin tvey stór hol í moldini, sum stávaðu frá einum stiga. Og funnin vórðu fleiri tekin av fótsporunum frá húsunum og yvir til vegjaðaran. Í millum ter vøkru blómurnar í garðinum og vegin lá ein stigi, sum kundi verða tikin sundur. Stigin var heima-gjortur, sýndu kanningarnar. Eitt trin í stiganum var brotið, brotið var sjónskt, og Lindbergh fekk beinan vegin greiði á, at ljóðið, ið húsfólkini hoyrdu fyrr um kvöldið var júst hetta trinið í stiganum, sum varð brotnað. Lögrelvukanningarnar sýndu eisini, at ransmaðurin hevði verið í ullintum hosum uttan á skónum.

Klokkan var ellivu, og lögrelvan sperraði allar vegir har um leið.

Aftaná drúgvar kanningar, segði lögrelvan at øll tekin vórðu til, at onkur *inni* í húsunum hevði veitt ransmanninum hjálpi, tá ránið varð gjørt rættiliga skjótt. Hvussu bar tað til at ransmaðurin visti at húsfólkini vóru heima júst hetta týskvöldið og hvussu har tað til at ransmaðurin visti hvar barnakamarið var? Hetta tyktist lögrelvuni at verða lógið, tá hetta var eisini fyrsti týsdag-

urin, familjan var í nýggju húsunum í Hopewell. Fótsporini sýndu, at ransmaðurin var farið beinleiðis yvir til barnakamarið og síðan sett stigan upp.

Hvussu bar tað til, at ransmaðurin visti at húsfólkini vóru á fótum júst kl. 21. Og hvussu bar tað til at hann visti, at ongin av teim vaksnu vóru í barnakamarinum júst hesa klokku?

Húshjálpin Betty Gow varð avhoyrd, og pappir hennara vórðu kannað av Scotland Yard. Seinni varð funnið út av, at Betty hevði kveldið fyri havt samband við ein norskan sjómann, *Henry Johnsen* at navni.

Í sama andadrátti, sum hetta navnið varð nevnt, varð hugsað um tær mongu stavivillumnar í höttanarbrævinum, í fyrstu at legu varð hildið, at ransmaðurin var týsk-amerikanari, men lögrelvan helt eisini, at tað kundi verða onkur norðurlendingur, sum brævið hevði skrivað, og tí var normaðurin handtikin beinanvegin.

Prógvi Henry Johnsens vóru í lagi, men harimóti var pass hansara ikki sum tað átti.

Endin var tann, at Henry og Betty vórðu vist burtur av tí Amerika. At renningin av tí lítla dronginum hevði ávirkað fjøldina kendi Betty eina best sjálv. Fólk spýttu eftir henni á gotunum og aftaná at hava sitið í varðhaldi eina tíð, varð hon send til Skotlands.

(Framhald)